

Vegna 23. gr. a um fjarnám.

Hver er tilgangurinn með þessari grein? Er hann að skýra heimildir Ráðherra til þess að takmarka framboð fjarnáms? Hverjum verður heimilt að bjóða upp á fjarnám og hverjum ekki, hvaða ástæður liggja þar að baki? Hvaða kröfur þurfa skólarnir að sýna fram á til þess að fá að bjóða upp á slíkt nám? Skólar sem boðið hafa upp á fjarnám til fjölda ára til þess að stuðla að betri hópanýtingu, í takti við markmið námsins, hæfniviðmið, samkvæmt aðalnámskrá og til að vernda og stuðla að bættu námsframboði, verður þeim heimilt að gera það áfram?

Einnig finnst mér greinin gera lítið úr þörfum þess hóps sem vill leggja stund á fjarnám. Það geta verið margar ástæður fyrir því að nemandi hefur ekki tök á því að stunda staðnám. Þær geta verið saga um vanlíðan innan skólakerfisins, saga um brotthvarf, skólaforðun, andleg og líkamleg veikindi, félagsleg staða og fátækt.

Fjarnám getur því verið mjög gagnlegt til að koma til móts við þarfir nemenda sem sérstaklega þurfa á því að halda að stunda nám með þessum hætti og stuðlað þannig að menntun fyrir alla. Fjarnámið gefur nemandanum möguleika á því að koma inn aftur, skipuleggja námið í takti við álagið sem fylgir náminu, t.d. með því að taka fáa áfanga til að geta sinnt vinnu og fjölskyldu samhliða námi.

Fjarnám getur einnig hentað vel til þess að koma til móts við fjölbreyttara námsframboð í minni skólum. Þá getur nemandi, í samráði við námsráðgjafa, tekið fjarnám í öðrum skóla í greinum tengdum áhugasviði til að bæta við sig einingum í áföngum sem minni skólar eiga erfitt með að halda úti.

Halldór Jón Gíslason

Skólameistari Framhaldsskólans á Húsavík

